

Caiet de rezumate Abstract Booklet

Ediția a 4-a (NUCT 2023)

*Conferința Națională
"Natura Umană, Cultură,
Tehnologie"*

4th Edition (NUCT 2023)

*National Conference
"Human Nature, Culture,
Technology"*

CUPRINS /Contents:

The Return of the Selkie in the Age of the Ecological Crises: Posthuman Mythopoesia in Contemporary Art	3
<i>Kerstin BORCHHARDT</i>	
O analiză a drepturilor femeilor asupra propriului corp / An Analysis of Women's Rights Over their Own Bodie	4
<i>Larisa-Elena CHIȘ</i>	
Neoliberalism and Prostitution	6
<i>Victoria Parera DILLUVIO</i>	
The Digital Panopticon: Surveillance, Power and COVID-19	7
<i>Judit Tudela i LARA</i>	
O critică postumanistă a consumerismului antropocentric în contextul schimbărilor climatice / A Posthumanist Critique of Anthropocentric Consumerism in the Context of Climate Change	8
<i>Diana MIHEȘ</i>	
Estetica postumană a arhitecturii durabile / The Posthuman Aesthetic of Sustainable Architecture	11
<i>Andrei NUȚAȘ</i>	
Necropolitica și statutul de refugiat: sensuri ale plecării în perspectiva postumanistă / Necropolitics and Refugee Status: Meanings of Departure in the Posthumanist Perspective	13
<i>Cosmin-Florentin SPASCHI</i>	

Don't Bring Back the Plague! A Posthuman Approach to the Food Crisis	15
<i>Francesc d'Assís Sañé DIAZ-SANTOS</i>	
Criptomonede: soluția sau problema economiei actuale? / Cryptocurrencies: The Solution or the Problem of Today's Economy?	16
<i>Alexandra ȘTEȚI</i>	
Răspunderea pentru generațiile viitoare / Responsibility for Future Generations	18
<i>Ioana Suzana TRANĂ</i>	
Arta în epoca vidului—postumanismul și absența sensibilității / Art in the Age of Emptiness—Posthumanism and the Absence of Feeling	20
<i>Cristiana URSACHE</i>	
Terorismul—Cine se teme? / Terrorism—Who's Really Afraid?	22
<i>Sergiu-Antonio URSA</i>	
Alienarea ca efect al pandemiei de COVID-19 / Alienation as Effect of the COVID-19 Pandemic	24
<i>Adriana VLAICU</i>	

The Return of the Selkie in the Age of the Ecological Crises:

Posthuman Mythopoesia in Contemporary Art

Kerstin BORCHHARDT¹

Abstract: Against the background of current discourses on ecological crises, numerous scholars and artists associated with the posthuman have speculated on and developed strategies to realise new ways of multi-species coexistence in altered ecological entanglements. Many projects resulting from such efforts are complex synthesis from artistic, technological, and scientific practices. Another core element of various projects is the examination of the phenomenon of myth, which has not been researched systematically until now. In this presentation, I will explore on the relationship of posthumanist philosophy, posthuman art, technology, myth, and ecology, by elaborating on a tradition of reading myth as a mythopoetic mental power enabling humans to a more comprehensive perception and, thereby, a stronger interconnectedness to their surroundings than pure reason can do. It is my thesis, that such hermeneutics of myth are relevant for various posthuman positions and that an analysis of the mythopoetic structures will provide a promising device to access and understand them. This will be demonstrated by an exploration of the mythopoetic tradition's relevance for posthuman art and philosophy against the backdrop of ecological discourses on the relationship of art, nature, and technology concluding in an analysis of the collaborative art project *Imagining Godzilla*, developed by the artists Merja Puustinen and Andi Best in cooperation with Bioart Society in 2019. The material core element of *Imagining Godzilla* was the mobile research platform *Godzilla*, a unique shaped Polynesian-style sailing catamaran designed by James. Its aim was to create a larger network of artists and researchers in order to perform a special way of artistic research not only including rational knowledge but also sensual perception and empathy by supplementing scientific methods such as data collection with artistic strategies of visualisations and cultural practices like the association with myth. A special Focus will be laid on Gary Markle, one of the artists in residency of *Imagining Godzilla*, and his project *Selkie Skin* a contemporary reinterpretation of the mythic figure of the Selkie in the age of oceanic pollution.

Keywords: art, technology, ecology, myth, *Godzilla*, Selkie.

¹ Catholic Private University Linz, Bethlehemstraße 20 A-4020 Linz, Austria. E-mail: k.borchhardt@ku-linz.at

O analiză a drepturilor femeilor asupra propriului corp

Larisa-Elena CHIȘ¹

Un element semnificativ, care joacă un rol important în viața modernă preponderent liberală este normativul cetățeanului neutru. Din perspectivă ideală, acest cetățean neutru este rațional și inviolabil din punct de vedere politic, operează fără greșală în sfera publică și exercită drepturi sau îndeplinește atribuții sub egida unui contract social clasic-juridic. Cert este că acest cetățean neutru este de sex masculin. În numele lui s-au construit structuri ideologice și birocratice. De-a lungul secolelor aceste teorii politice au fost avansate, dezbătute, apărate sau atacate. Chiar dacă femeile au dobândit identități politice asemănătoare, a fost de așteptat din partea lor să se conformeze acestor norme masculine. Această incorectitudine dată de contextul creat de societatea patriarhală a fost criticată în ultimele două secole de către feminism. Este de notat faptul că aceste interpretări ale politicii neutre alături de argumentele care o critică sunt valabile doar dacă presupunem că teoria clasic-juridică a servit într-adevăr drept model pentru relațiile sociale și este de natură social liberală. Dacă, totuși, presupunem că modelul predominant ar fi biopolitic, iar în centru acestui sistem se află viața cu toate caracteristicile ei printre care sunt de interes reproducerea și natalitatea într-un stat, deci corpul femeilor este cel vizat, iar prin această viziune devine dezumanizat, un simplu recipient pentru procreare.

Este o logică deformată, deoarece bărbații sunt considerați norma iar femeile sunt văzute ca fiind doar niște facsimile artificiale ale acestora. Într-un cadru biopolitic are mai mult sens ca femeile să fie norma iar bărbații copiii lor. Uterul a devenit spațiul biopolitic, barierele corpului femeiesc fiind deplasate asemănător granițelor naționale, femeile ajungând astfel să aducă conceptul de consimțământ la concluzia lui logică. Datorită acestor recurențe politice, drepturile femeilor trebuie readuse în discuție și apărate din nou și din nou, fiindcă, chiar dacă aceste drepturi ce se vor a fi universale, ele sunt încălcate în mod repetat pe tot globul.

Cuvinte cheie: cetățean, biopolitică, feminism, drepturile femeilor, corp.

¹ Universitatea Tehnică din Cluj, Centrul Universitar Nord Baia Mare, România, Facultatea de Litere, Masteratul de Drepturile Omului. E-mail: larisa.chis05@gmail.com

An Analysis of Women's Rights Over their Own Bodies

Larisa-Elena CHIȘ¹

A significant element that plays an important role in the predominantly liberal modern life is the norm of the neutral citizen. From an ideal perspective, this neutral citizen is rational and politically inviolable, operates without error in the public sphere, and exercises rights or fulfills duties under the auspices of a classical-legal social contract. What is certain is that this neutral citizen is male. Ideological and bureaucratic structures were built in his name. Over the centuries these political theories have been advanced, debated, defended or attacked. Even as women acquired similar political identities, they were expected to conform to these masculine norms. This incorrectness given by the context created by the patriarchal society has been criticized in the last two centuries by feminism. It is worth noting that these interpretations of neutral politics together with the arguments that criticize it are valid only if we assume that the classical-legal theory really served as a model for social relations and is socially liberal in nature. If, however, we assume that the prevailing model would be biopolitical, and at the center of this system is life with all its characteristics, among which reproduction and birth in a state are of interest, then the body of women is the one targeted, and through this vision it becomes dehumanized, a simple receptacle for procreation.

It's a warped logic because men are considered the norm and women are seen as merely artificial facsimiles of them. In a biopolitical framework it makes more sense for women to be the norm and men to be their copies. The womb became the biopolitical space, the barriers of the female body being displaced similar to national borders, women thus reaching to bring the concept of consent to its logical conclusion. Due to these political recurrences, women's rights must be brought back into discussion and defended again and again, because even if these rights are supposed to be universal, they are repeatedly violated all over the globe.

Keywords: citizen, biopolitics, feminism, women's rights, body.

¹ Technical University of Cluj-Napoca, North University Centre of Baia Mare, Romania, Faculty of Letters, Master of Human Rights. E-mail: larisa.chis05@gmail.com

Neoliberalism and Prostitution

Victoria Parera DILLUVIO¹

Abstract: The entry of the body into the neoliberal market generates different ethical problems: sale of organs, sale of blood, prostitution or surrogacy, among others. One of the direct consequences of this entry and, at the same time, one of the most discussed issues within current feminism is prostitution, that is, the discussion around its regularization or abolition. The prostitution system is at the intersection between capitalism and patriarchy and especially affects the bodies of impoverished women. When capital enters the body, the less socio-economically favored bodies will be the most damaged. Consequently, to speak of individual freedoms while forgetting the global network in which we find ourselves is a risk for those bodies that do not enjoy privileges.

The Netherlands regularized prostitution in 2000 and, since then, the trafficking of sexually exploited women and girls has continued to rise. We will see the exact data provided by the UN and Statistics Netherlands. Sweden, on the other hand, in 1999 proposed prostitution as a form of violence against women, we will also see how the statistics have fluctuated after twenty-four years of implementation. Finally, we will also look at the case of Germany, which in 2002 proposed the regularization of prostitution and twenty-one years later only 1% have a work contract.

We will also examine the extremely rapid rise in the use of the OnlyFans platform since the pandemic. Abolitionism is directly threatened by the drastic increase of online prostitution platforms that present a difficult legislative regularization within a globalized framework. The creators earn 80% and the company bills 20% of each transaction.

The main issue around this topic lies, as mentioned at the beginning, in the regulation or not of the entry of the body within the neoliberal market. The conversion of the subject into an object and the object into a market product poses a great risk to the unprotected and impoverished bodies of society on a global level.

Keywords: prostitution, capitalism, feminism, body, patriarchy, abolitionism, regulationism.

¹ Autonomous University of Barcelona, Master in Applied Philosophy. E-mail: Victoria.dilluvio@gmail.com.

The Digital Panopticon:

Surveillance, Power and COVID-19

Judit Tudela i LARA¹

Abstract: This project considers the contributions of the panoptic conception of Jeremy Bentham, Michel Foucault and Byung-Chul Han, in order to analyze the dynamics and forms of control exercised during the COVID-19 pandemic, how these acted and what role individuals and new technologies played. Bentham understood the panopticon as solely an architectural device in prisons, so we're going to start with Bentham but focus on the other two philosophers.

Byung-Chul Han and Foucault have not been contemporary philosophers. Still, Han's thought is clearly marked by Foucault. In this investigation, we will find the points in common and the points in disagreement of Foucault's notion of biopolitics and power with Han's notion of psychopolitics and power. Next, Han's critiques of the French philosopher will be evaluated, and we'll study whether these critiques are successful. The key goal is to see if the term biopolitics is still applicable today. For this reason, the great works of the two authors will be used, always bearing in mind that this is an introductory article to the problems presented by Han about Foucault's thought.

To complete the investigation, in the digital era we find a tendency to conceive the space of communication as a space of freedom, but in this surveillance society, which exploits this freedom to the maximum, these spaces become spaces of control. The panopticon proposals give us a key conceptual framework to consider the actions, scenarios and responses to the COVID-19 health crisis. Thus, the conjunction of positions on the panopticon, power and surveillance, take on relevance when we talk about the past pandemic and its effects.

To sum up, this work aims to bring a critical analysis of the status of digital power in our hyperconnected societies and its effects after the pandemic; understanding we're living in a crisis in terms of surveillance and power and seeing the need of analyzing our past and present in order to find different solutions for the future.

Keywords: panopticon, Foucault, biopolitics, Han, COVID 19, surveillance, power.

¹ Autonomous University of Barcelona, Master in Applied Philosophy. E-mail: jutudela@gmail.com.

O critică postumanistă a consumerismului antropocentric în contextul schimbărilor climatice

Diana MIHEȘ¹

Rezumat: Acest articol se concentrează pe o mai bună înțelegere a schimbărilor climatice și pe demonstrarea faptului că acestea necesită un răspuns sistemic și holistic. Amploarea și complexitatea crizei climatice ne cer să depășim căile individualiste.

Criza schimbărilor climatice este una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă omenirea în prezent, deoarece amenință stabilitatea ecosistemului nostru global și însăși supraviețuirea multor specii, inclusiv a noastră.

Punctul de vedere pe care îl vom explora în continuare se bazează pe intersecția dintre abordările postumaniste, etica mediului și schimbările climatice. Bazându-ne pe perspectivele filozofiei postumaniste, am putea afirma că o viziune antropocentrică asupra lumii precum și cultura consumeristă sunt cele care contribuie cel mai mult la criza climatică. Vom urmări modul în care postumanismul creează un nou cadru pentru etica mediului.

Scopul acestei lucrări este de a arăta și de a dovedi prin cercetare modul în care postumanismul poate oferi o perspectivă asupra cauzelor fundamentale ale schimbărilor climatice și de a oferi o hartă pentru un viitor mai durabil. Pentru aceasta, vom analiza și critica modul în care viziunile antropocentrice asupra lumii și culturile consumeriste contribuie major la criza climatică: prin prioritizarea nevoilor și dorințelor umane mai presus de orice, am creat un sistem nesustenabil care exploatează și degradează lumea naturală.

Filozofia postumanistă recunoaște că oamenii nu sunt singurele ființe care au un rol și o valoare în cosmos. Prin decentrarea oamenilor și recunoașterea interdependenței noastre cu alte specii și ecosisteme, putem începe să abordăm cauzele profunde ale crizei climatice. O perspectivă postumanistă poate oferi noi perspective asupra eticii mediului: Prin adoptarea unei înțelegeri mai extinse și mai interconectate a cosmosului, postumanismul ne poate ajuta să regândim obligațiile noastre morale față de alte ființe și față de întreaga planetă.

Vom explora amploarea și complexitatea crizei climatice care ne cer să mergem dincolo de acțiunile individuale și de soluțiile tehnologice. Postumanismul oferă un cadru pentru înțelegerea

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Filosofie, Masterat Filosofie, Cultură, Comunicare. E-mail: dianamariamihes@gmail.com.

factorilor sistemici care determină schimbările climatice și necesitatea unei acțiuni colective pentru a le aborda. Prin contestarea antropocentrismului și a consumerismului, postumanismul oferă o viziune a unei societăți mai echitabile și mai durabile, care acordă prioritate bunăstării tuturor ființelor din cosmos.

Cuvinte cheie: postumanism, etica mediului, antropocentrism, consumerism, schimbările climatice.

A Posthumanist Critique of Anthropocentric Consumerism in the Context of Climate Change

Diana MIHEȘ¹

Abstract: This paper focuses on getting a better understanding of climate change and proving that it demands a systemic and holistic solution. The scale and complexity of the climate crisis require us to move beyond the individualistic ways.

The climate change crisis is one of the biggest challenges facing humanity today, as it threatens the stability of our global ecosystem and the very survival of many species, including ourselves.

The viewpoint we will further explore is based in the intersection between posthumanistic approaches, environmental ethics, and climate change. Drawing on insights from posthumanist philosophy, we could state that an anthropocentric worldview and consumerist culture are major contributors to the climate crisis. We will follow the way in which posthumanism creates a new framework for environmental ethics.

This paper's purpose is to show and prove through research how posthumanism can provide insights into the root causes of climate change and offer a roadmap for a more sustainable future. For that, we will analyse and critique the way in which anthropocentric worldviews and

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of Philosophy, Master in Philosophy, Culture, Communication. E-mail: dianamariamihes@gmail.com.

consumerist cultures are major contributors to the climate crisis: by prioritising human needs and desires above all else, we have created an unsustainable system that exploits and degrades the natural world.

Posthumanist philosophy recognizes that humans are not the only beings with agency and value in the cosmos. By decentering humans and recognizing our interdependence with other species and ecosystems, we can begin to address the root causes of the climate crisis. A posthumanist perspective can offer new insights into environmental ethics: By adopting a more expansive and interconnected understanding of the cosmos, posthumanism can help us rethink our moral obligations to other beings and the planet as a whole.

We will explore the scale and complexity of the climate crisis require us to move beyond individual actions and technological fixes. Posthumanism offers a framework for understanding the systemic factors that drive climate change and the need for collective action to address them. By challenging anthropocentrism and consumerism, posthumanism offers a vision of a more equitable and sustainable society that prioritizes the well-being of all beings in the cosmos.

Keywords: posthumanism, environmental ethics, anthropocentrism, consumerism, climate change

Estetica postumană a arhitecturii durabile

Drd. Andrei NUȚAȘ¹

Rezumat: Estetica postumană izvorăște dintr-o viziune a lumii înrădăcinată într-o ontologie slabă, bazată pe naturalism, care la rândul său necesită o abordare epistemică perspectivă. Este vorba despre a face manifestă ideea centrală postumană de non-dualitate și de transcendență a "iubirii de sine naive" a umanității în alegerile de design. Estetica postumană întruchipează astfel un angajament față de o anumită formă de pluralism și se îndepărtează de alegerile de design care ar permite o viziune absolutistă, obiectivistă și fundamentalistă asupra lumii.

Sorgner (2022), a elaborat în lucrarea sa "Filosofia artei postumane" zece estetici diferite care se desprind din cele trei școli de gândire postumane: Postumanismul critic, Metaumanismul și Transumanismul. În recenzia mea la "Filosofia artei postumane" a lui Sorgner, am grupat aceste zece estetici în trei categorii mai largi, și anume: pluralitate, acțiune și perfecțiune. Ceea ce îmi propun să fac în cadrul prezentării este să evidențiez modul în care categoriile estetice mai largi menționate anterior influențează proiectarea arhitecturală durabilă.

Pentru a realiza acest lucru, mă voi referi la lucrările realizate de Bjarke Ingels Group. Mai exact, voi folosi două lucrări. În primul rând, Superkilen, un parc situat la nord de centrul orașului Copenhaga, al cărui design a depășit punerea în aplicare a celor mai bune practici urbane și a reușit, de asemenea, să reflecte diversitatea etnică a zonei. În al doilea rând, Terminus AI City, un centru de inovare pentru Terminus Technologies care include nu doar birouri, ci tot ceea ce este necesar pentru un oraș și care înlătură barierele dintre oameni, natură și tehnologie. Voi evidenția pentru aceste două lucrări modul în care cele trei categorii estetice postumane pot fi regăsite în alegerile de design și care sunt fundamentele filosofice mai profunde care sunt astfel aduse la viață.

Cuvinte cheie: estetică postumană, arhitectură durabilă, Stefan Sorgner, Bjarke Ingels, design.

¹ Universitatea de Vest, Timișoara, România, Școala Doctorală de Filosofie, Sociologie și Științe Politice. E-mail: andrei.nutas92@e-uvv.ro

The Posthuman Aesthetic of Sustainable Architecture

PhD. Student, Andrei NUȚAȘ¹

Abstract: Posthuman aesthetics emerge from a world view of weak ontology, that is grounded in naturalism which in turn requires a perspectivist epistemic approach. It is about making manifest the central posthuman idea of non-duality and the transcendence of humanities’ “naïve self-love” in design choices. Posthuman aesthetics thus embody a commitment to some form of pluralism and moves away from design choices that would enable an absolutist, objectivist, and fundamentalist world view.

Sorgner (2022), elaborated in his work “The Philosophy of Posthuman Art” ten different aesthetics that emerge from the three posthuman schools of thought: Critical posthumanism, Metahumanism, and Transhumanism. In my review of Sorgner’s Philosophy of Posthuman Art, I grouped this ten aesthetics into three broader categories namely: plurality, action, and perfection. What I aim to do within the presentation is to highlight how the before mentioned broader aesthetic categories influence sustainable architectural design.

To achieve this, I will refer to work done by the Bjarke Ingels Group. Specifically, I will use two works. First, Superkilen, a park just north of central Copenhagen whose design went beyond the implementation of urban best practices and also managed to reflect the area’s ethnical diversity. Second, Terminus AI City, an innovation center for Terminus Technologies that includes not just offices but everything that is necessary for a city, and which removes the barriers between humans, nature and technology. I will highlight for both these works how the three posthuman aesthetic categories can be found in design choices and what are the deeper philosophical underpinnings that are thus brought to life.

Keywords: posthuman aesthetics, sustainable architecture, Stefan Sorgner, Bjarke Ingels, design.

¹ West University of Timisoara, Romania, Doctoral School of Philosophy, Sociology and Political Science. E-mail: andrei.nutas92@e-uvt.ro

Necropolitica și statutul de refugiat: sensuri ale plecării în perspectiva postumanistă

Dr. Cosmin-Florentin SPASCHI¹

Rezumat: Situația socio-politică din perioada contemporană este, mai mult ca oricând, caracterizată de confruntarea cu o categorie ontologică specifică: persoana care este obligată să-și părăsească locul natal, în care a trăit întreaga sa viață. Pentru a putea elabora o analiză cu privire la acest fenomen actual avem nevoie, încă de la început, de introducerea unei distincții fundamentale. De fiecare dată când ne vom referi la o astfel de categorie, caracterul voluntar al gestului de punere în mișcare este înlăturat. Prin urmare, în cadrul analizei pe care o propun, atenția se îndreaptă către situațiile în care vorbim despre existența unor cauze externe, ce conduc la părăsirea unui anumit teritoriu. Utilă în acest context este abordarea lui Achille Mbembe. El susține ideea că, în asemenea situații, decizia de a pleca nu este produsul unei voințe libere, iar dorința de a rămâne nu poate fi însoțită decât de o serie de riscuri, cel mai mare fiind acela al pierderii vieții.

Într-un astfel de punct în care biopolitica și necropolitica se intersectează afectând atât umanul, cât și întreaga sferă a lui Zoe, persoanele care sunt obligate să își părăsească teritoriul de origine riscă să se transforme în trupuri dispensabile, în categorii de persoane lipsite de drepturi comune și de funcții individuale, care nu sunt binevenite nicăieri în altă parte. În cuvintele lui Mbembe, asistăm la o posibilitate extrem de ridicată ca aceste persoane să ajungă să trăiască cu o continuă povară a dispariției și a ștergerii, miza cea mai importantă într-un astfel de exod nemaifiind reprezentată de plecare, ci de sosire.

Plecând de la toate aceste premise teoretice inițiale, în cadrul intervenției pe care o propun voi întreprinde o analiză postumanistă asupra acestui fenomen de amploare, manifestat în contemporaneitate. Voi examina modul în care o astfel de persoană este percepută în momentul în care viața ei continuă într-un alt loc, precum și măsurile care ar trebui adoptate pentru a se înlătura dihotomia dintre uman și inuman, eliminându-se disproporția dintre autohtonul care beneficiază de drepturi și refugiatul, care nu are niciun statut în cadrul societății în care este determinat să trăiască.

Cuvinte cheie: postumanism, Zoe, refugiați, necropolitică, Achille Mbembe, Rosi Braidotti.

¹ Cercetător independent. E-mail: s.cosmin94@gmail.com

Necropolitics and Refugee Status:

Meanings of Departure in the Posthumanist Perspective

Dr. Cosmin-Florentin SPASCHI¹

Abstract: Today's socio-political situation is, more than ever, characterized by the confrontation with a specific ontological category: the person forced to leave his native place, where he lived his whole life. To analyze this current phenomenon, we need, right from the start, the introduction of a fundamental distinction. When we refer to such a category, we cannot talk about the voluntary character of the departure. Therefore, I will present in the proposed analysis the situations in which leaving a territory occurs due to a series of external causes. Helpful in this context is the approach of Achille Mbembe. He supports the idea that, in such situations, the decision to leave is not the product of an unrestricted decision. Also, the desire to remain involves a series of threats, including the risk of dying.

In this point, where biopolitics and necropolitics intersect, influencing both the human and the sphere of Zoe, people who leave their home territory become dispensable bodies, persons deprived of common rights and individual functions, not being well welcomed elsewhere. In Mbembe's words, these people live with a constant possibility of disappearance and erasure. Also, the most significant part of such an exodus is not the departure but the arrival.

Developing these initial theoretical assumptions, I will make a posthumanist analysis of this large-scale phenomenon, manifested in contemporaneity. I will examine how such a person is perceived when his life continues in another place. At the same time, I will also aim at the measures that can remove the dichotomy between human and inhuman, eliminating the disproportion between the native who benefits from rights and the refugee who has no status within the society in which he remains.

Keywords: posthumanism, Zoe, refugees, necropolitics, Achille Mbembe, Rosi Braidotti.

¹ Independent researcher. E-mail: s.cosmin94@gmail.com

Don't Bring Back the Plague!

A Posthuman Approach to the Food Crisis

Francesc d'Assís Sañé DIAZ-SANTOS¹

Abstract: Eating insects has been an ongoing topic raised in different contexts (as an exotic meal, as a solution to world hunger, as an answer to ecological-environmental issues and even as fashion trend, among others). We have recently seen approved the proposal for the use of two insects (cricket and beetle larva) as marketable food by the European Commission, making a total of four (if we include the migratory locust and the mealworm), in what seems like a great leap in environmental and ecological matters. All this in order to face world hunger, implement a more eco-sustainable diet, reduce the impact of the ecological footprint or other forms of a maybe hidden western and capitalist greenwashing. Nevertheless, we should examine this decision (institutional and commercial) to the bottom to address the possibility we might be ignoring a background of domination, exploitation or even racism. From the posthuman and ecofeminist philosophy we should really ask ourselves the following: are we applying the same dynamics of meat exploitation to insects? Does this solution place the focus of ecological and sustainable responsibility on the individual in the face of structural and systematic causes? Could this even be a classist proposal? Are there more ethical options? As Derrida would say, nowadays we eat the other. And it is at this point where the question of otherness takes on a radically posthuman dimension. Having said that, in this presentation I'll try to face the question in three dimensions: the speciesism within the agenda to make us eating insects, the western appropriation and commercialization of other culture's food and the hypocrisy of making the environmental crisis the responsibility of each individual. We'll try to point out some alternatives to the insect-consumption such as the vegan diet. However, the presentation won't focus on the currently available alternatives but to make a critique of this supposed solution. Would it be too bold to question whether, from an Abrahamic eschatology, we are not invoking the plague ourselves?

Keywords: speciesism, environmentalism, animal ethics, entomophagy, posthumanism, nutritionism.

¹ Autonomous University of Barcelona, Faculty of Arts and Humanities, Department of Philosophy. E-mail: francesctung4@gmail.com.

Criptomonedele: soluția sau problema economiei actuale?

Drd. Alexandra ȘTEȚI¹

Rezumat: Schimbările climatice, crizele economice și discrepanțele din ce în ce mai mari între clasele sociale au dus la apariția unor noi tehnologii care să încerce să echilibreze dezechilibrele apărute în societate. Dintr-o astfel de nevoie s-au născut criptomonedele. Pentru a înțelege mai bine cum funcționează acest spațiu virtual voi vorbi pentru început despre o scurtă istorie a conceptului de crypto, născut ca urmare a crizei economice din 2008. Monedele crypto sunt păstrate în ceea ce se numește blockchain, similar cu o bază de date avansată în care informația ar trebui să fie mult mai sigură decât în alte locuri. Voi explica aceste concepte pe larg în cele ce urmează. Principala problemă a spațiului crypto este reprezentată de nivelul extrem de ridicat de înșelătorii care apar în acest spațiu, făcându-l să fie extrem de riscant pentru majoritatea oamenilor care vor să investească într-o monedă, cu scopul de a câștiga astfel bani în timp. Pericolele existente în acest spațiu sunt date în primul rând de sistemul descentralizat în care acesta operează. Băncile lumii reprezintă un sistem centralizat, cu alte cuvinte statul are influență de decizie asupra agenților economici, subvenționează, garantează și taxează. În idealul spațiului crypto, sistemul trebuie să fie descentralizat, adică toate persoanele care iau parte la acest tip de sistem au acces la toate informațiile cuprinse în el. Voi discuta pe larg detaliile acestea astfel încât să înțelegem mai clar de ce spațiul crypto, în starea actuală în care se află, este nesigur și este imposibil să putem rezolva problemele lumii prin intermediul lui. Voi analiza perspectiva transumanistă asupra acestei idei, prezentând atât avantajele cât și dezavantajele pe care acest spațiu crypto le are. La nivel ideal, acest spațiu a fost creat astfel încât să vină în ajutorul oamenilor, pus în practică însă, a devenit o unealtă pentru oamenii cu venituri mari de a-și spori aceste venituri. Îmi propun să prezint o perspectivă cât mai clară și transparentă asupra acestui fenomen pentru a putea răspunde întrebării: este sau nu spațiul crypto economia viitorului?

Cuvinte cheie: criptomonede, blockchain, descentralizare, economie liberă, NFT.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Școala Doctorală de Filosofie, Departamentul de Filosofie. E-mail: alexandra_steti@yahoo.com; alexandra.steti@ubbcluj.ro.

Cryptocurrencies: The Solution or the Problem of Today’s Economy?

PhD. Student, Alexandra ȘTEȚI¹

Abstract: Climate change, economic crises and growing discrepancies between social classes have led to the emergence of new technologies that try to balance the imbalances that have arisen in society. Cryptocurrencies were born out of such a need. To better understand how this virtual space works, I will first talk about a brief history of the concept of crypto, born as a result of the economic crisis of 2008. Cryptocurrencies are kept in what is called a blockchain, similar to an advanced database where the information is supposed to be much more secure than in other places. I will explain these concepts in detail in what follows. The main problem with the crypto space is the extremely high level of scams that occur in this space, making it extremely risky for the majority of people who want to invest in this type of currency with the goal of making money over time. The dangers existing in this space are primarily given by the decentralized system in which it operates. The world’s banks represent a centralized system, in other words the state has decision-making influence over economic agents, subsidizes, guarantees and taxes. Ideally, in the crypto space, the system must be decentralized, that is, all the people who take part in this type of system have access to all the information contained in it. I will discuss these details at length so that we can understand more clearly why the crypto space, in its current state, is unsafe and we can’t solve the world’s problems through it. I will analyze the transhumanist perspective on this idea, presenting both the advantages and disadvantages that this crypto space has. Ideally, this space was created to help people, but in practice, it has become a tool for people with high incomes to increase their incomes. I propose to present a clear and transparent perspective on this phenomenon in order to be able to answer the question: is the crypto space the economy of the future or not?

Keywords: cryptocurrencies, blockchain, decentralization, free economy, NFT.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Doctoral School of Philosophy, Department of Philosophy. E-mail: alexandra_steti@yahoo.com; alexandra.steti@ubbcluj.ro.

Răspunderea pentru generațiile viitoare

Ioana Suzana TRANĂ¹

Rezumat: Deși a fost anunțată demult însă nu a fost luată în seamă, epuizarea rapidă a resurselor planetei și ceea ce generic denumim criza climatică sunt în prezent călăreții apocalipsei care gonesc spre noi, amenințându-ne existența și posibilitatea existenței umanității în viitor. În acest context al contemplării rezultatelor acțiunilor noastre, se conturează întrebări care persistă solicitând un răspuns, printre care poate cea mai profundă este cea care chestionează posibilitatea unei răspunderi a generației prezente față de generațiile din viitor și chiar față de cele din trecut. Această răspundere pentru generațiile din viitor ar putea îmbrăca o formă juridică iar în baza ei s-ar putea articula un răspuns care nu doar că ar salva prezentul de ravagiile crizei climatice ci ar și facilita certitudinea existenței unor generații viitoare.

Este adevărat faptul că condiția de non-existență sau non-identitate a persoanelor din viitor împiedică formarea oricărui raport juridic între persoanele existente (în viață și determinate) și cele din viitor (probabile și nedeterminate). Cu toate acestea, în opinia mea, teoria juridică a creat deja câteva principii juridice care au dislocat conținutul unor legi clasice ale justiției, pentru a putea încorpora idei nu demult excluse din logica juridică, precum răspunderea generațională pentru viitor.

În această prezentare explorez ipoteza în care principiul juridic al precauției reprezintă veriga lipsa de care are nevoie răspunderea juridică clasică pentru a evolua și a încorpora noțiuni atât de surprinzătoare și controversate ca răspunderea pentru generațiile viitoare. În prima parte voi analiza stadiul juridic actual al principiului precauției iar în a doua parte voi identifica potențiale soluții filosofice care ar permite acestui principiu să fie o trambulină juridică pentru crearea unei răspunderi juridice intergeneraționale.

Am două propuneri filosofice în acest sens. În prima Paul Ricoeur ne vorbește despre iubire și justiție iar în a doua, Timothy Morton ne propune să renunțăm la natură și să practicăm dark ecology pentru a salva generațiile viitoare.

Cuvinte cheie: criza climatică, sustenabilitate, justiția intergenerațională, răspundere juridică, principiul precauției, răspundere pentru viitor, dezvoltare durabilă.

¹ Avocată Mgr, Autonomous University of Barcelona, Master in Applied Philosophy. E-mail: ioanasuzana.trana@gmail.com.

Responsability for Future Generations

Ioana Suzana TRANĂ¹

Abstract: Although it has been announced long ago but has not been taken into account, the rapid depletion of the planet’s resources and what we call the climate crisis are now the horsemen of the apocalypse who are racing toward us, threatening our existence and the possibility of humanity’s existence in the future. In this context of contemplating the results of our actions, questions persist asking for an answer, among which perhaps the most profound is the one that questions the possibility of a responsibility of the present generation toward future generations and even those of the past. This responsibility for future generations could take on a legal form and could be based on an answer that would not only save the present from the ravages of the climate crisis but also facilitate the certainty of future generations.

It is true that the condition of non-existence or non-identity of future persons prevents the formation of any legal relationship between existing (living and determined) and future (probable and indeterminate) persons. However, in my opinion, legal theory has already created some legal principles that have dislocated the content of classical laws of justice, so that it can incorporate ideas not long since excluded from legal logic, such as generational liability for the future.

In this presentation I explore the hypothesis that the legal principle of caution is the missing link that classical legal liability needs in order to evolve and incorporate such surprising and controversial notions as responsibility for future generations. In the first part I will analyze the current legal status of the principle of caution and in the second part I will identify potential philosophical solutions that would allow this principle to be a legal trampoline for the creation of intergenerational legal liability.

I have two philosophical proposals for this. In the first Paul Ricoeur talks about love and justice, and in the second, Timothy Morton proposes to give up nature and practice dark ecology to save future generations.

Keywords: climate crisis, sustainability, intergenerational justice, legal responsibility, precautionary principle, responsibility for the future, sustainable development.

¹ Lawyer Mgr, Autonomous University of Barcelona, Master in Applied Philosophy. E-mail: ioanasuzana.trana@gmail.com.

Arta în epoca vidului—postumanismul și absența sensibilității

Cristiana URSACHE¹

Rezumat: Acest articol se concentrează pe întrebările etice legate de utilizarea și controlul tehnologiei în relație cu artele vizuale, având în vedere impactul acesteia asupra societății și a modului în care filozofia postumanistă ne transformă înțelegerea a ceea ce înseamnă a fi uman. Articolul dezbată, de asemenea, impactul tehnologiei asupra comunicării și procesării informațiilor și modul în care arta contemporană critică aceste aspecte. Pandemia a evidențiat importanța subiectului, în special în ceea ce privește modul în care viața umană este modelată de tehnologie. Cu puțin efort, a devenit natural ca munca să fie efectuată online, educația să fie realizată prin intermediul unui ecran și chiar sporturile să fie practicate „la distanță”. Pe măsură ce utilizarea tehnologiei continuă să se extindă și să evolueze, filozofia postumanistă poate oferi o perspectivă valoroasă pentru abordarea acestor preocupări etice. Suntem doar observatori pasivi, privind în gol și reflectând asupra propriei noastre insignifianțe? Putem juca un rol activ în modelarea relației noastre cu vidul, utilizând-o ca un instrument pentru transformare și dezvoltare? Artiștii fac referință la tehnologie ca fiind un mod de a schimba gândirea, procesarea informațiilor și impactul acestora asupra abilităților noastre de a înțelege lumea din jur. Articolul explorează conceptul de vid în artă și influența sa tot mai mare în societatea contemporană.

Cuvinte cheie: postumanismul în artă, relație interumane, sensibilitate în artă, artiști postumanisti români.

Art in the Age of Emptiness: Posthumanism and the Absence of Feeling

Cristiana URSACHE¹

Abstract: The article discusses how technology affects society and how posthumanist philosophy can address ethical concerns surrounding it. I question traditional notions of humanity that blurs boundaries between the physical and digital, and examines the relationship

¹ Universitatea de Arte „George Enescu, Iași, România, Masterul de Teorii și Practici în Artele Vizuale, An 2. E-mail: cristiana.ursache@gmail.com.

¹ George Enescu University of Arts, Iasi, Romania, Master of Theories and Practices in Visual Arts, 2nd year. E-mail: cristiana.ursache@gmail.com.

between technology and the natural world. The article also discusses the impact of technology on communication and information processing and how contemporary art critiques this. The pandemic has highlighted the importance of these questions, especially regarding issues such as how human life is shaped by technology. With little effort, it has become natural for work to be done online, for education to be through a screen, and even sports to be done remotely. As the use of technology continues to expand and evolve, posthumanist philosophy can provide a valuable perspective for addressing these ethical concerns. Are we simply passive observers, gazing at the void and reflecting on our own insignificance? Or can we play an active role in shaping our relationship to emptiness, using it as a tool for transformation and growth? The article explores the concept of emptiness in art and its growing influence in contemporary society.

Keywords: posthumanism in art, human relationship, feeling in posthumanist art, Romanian posthumanist artists.

Terorismul—Cine se teme?

Sergiu-Antonio URSA¹

Rezumat: Privită istoric, implicarea oamenilor în conflicte de orice natură începe încă de la creația acestora. Putem asuma că, tot atât de bătrâne sunt și primele arme: bețe și roci care augmentau atacul asupra inamicilor. Continuând cu sulițe, săbii, catapulte, arme de foc, tunuri, mitraliere, lansatoare de rachete, tancuri și arme nucleare, conflictele s-au dezumanizat treptat, implicarea noastră tinzând spre apăsarea unui buton. Cu toate acestea, cele mai dese conflicte contemporane nu urmăresc acest trend. Ele sunt realizate de grupuri mici, intens-organizate, de oameni motivați să obțină ceva; și chiar dacă i-am vedea în afara valorilor liberale, eu susțin că aceștia urmăresc ceva incredibil de (e)liberator, personal, spiritual, economic, statal, etc.

Și astfel, ce măsuri putem lua împotriva lor? Cea mai comună soluție este să le negăm chiar acest 'ceva' care pentru ei este eliberator, 'ceva' care derivă însuși din natura lor umană; astfel că negăm existența acestei naturi umane, și aceștia se transformă în altceva: teroriști, mercenari și pirați.

Teroriștii – radicali islamici, reformatori etnici, sau oameni care militează pentru ceva, dar ajung încolțiți? Cum ar fi ca statele să înceneze acte teroriste ca să justifice un război?

Mercenarii – unelte de război, sau oameni care strigă după o a doua șansă din temnițele unde au fost încarcerati? În majoritatea cazurilor, mercenarii devin „prizonieri” nu numai în sensul în care sunt condamnați la izolare, ci și când sunt alipiți unei mișcări care le aparține mai mult sau mai puțin.

Pirații – hoți și vandali ai mărilor și oceanelor, sau oameni a căror ultimă speranța este să ia o dividendă de la cei care au furat primii? Când se găsește petrol, adesea va fi expropriat către alte țări, care îl pot folosi 'mai bine', pentru promovarea democrației, de exemplu.

Noi, occidentalii, caracterizăm adesea lumea prin opoziții binare: vest – est, lumea întâi – lumea a treia, democrație – autocrație, mai ales când sunt în avantajul nostru. Paradigma noi versus ei este cea mai ubicuitară unealtă a războiului modern. Ce este nefericit, însă, este când „noi” înseamnă „oameni”, și „ei” înseamnă altceva.

Cuvinte cheie: postuman, terorism, mercernariat, piraterie, dihotomie.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Științe Politice. E-mail: sergiu.ursa@stud.ubbcluj.ro.

Terrorism—Who’s really afraid?

Sergiu-Antonio URSA¹

Abstract: Historically speaking, human-based conflicts of any kind have begun concurrently to our own creation. We can imagine the primordial humans walking around with sticks and stones, which have strategically augmented their attacks on enemies. Moving on to spears, swords, catapults, firearms, cannons, machine guns, rocket launchers, tanks and, finally, nuclear weapons, conflicts have continuously become less human, culminating with wars who start at the pressing of a button. All things considered, most of the contemporary conflicts do not follow this trendline. Those are usually done by highly organized, small groups, made of motivated people; and although we generally see them outside liberal values, I personally support that those exact groups seek to obtain something incredibly liberating, personally, spiritually, economically, state-wise, etc. So how do we go about them? The most effective way is to negate them exactly this liberating nature of theirs – that derives exactly from their humane characteristic of being; and therefore we are negating its existence and they will only be known as terrorists, mercenaries or pirates.

Terrorist – are they Islamic radicals, maybe ethnic reformers; or just human militants, who got trapped in a corner? How about we set up some terrorist attacks, legitimizing our state’s start of a war?

Mercenaries – tool wars, or lone souls, crying for a second chance to life, after being life-locked in a cell? Quite often, mercenaries are subject to imprisonment not only through being condemned to isolation, but also when aligned to a movement that belongs, or not to them.

Pirates – the seas and oceans’ thieves and vandals or people whose last hope is to reap a dividend from those who stole from them in the first place? Since we found oil, it will be expropriated to some other countries, and they do this just so they can use it ‘better’, to promote democracy.

In our occidental paradise, we view the world through binary oppositions: west-east, first world – third world, democracy – autocracy, especially when they come to our advantage. The paradigm of us against them is the most widely used war discourse. What is unfortunate, though, is that “us” means “humans”, while “them” means something else completely.

Keywords: posthuman, terrorism, mercenaries, pirates, dichotomy.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of Political Sciences. E-mail: sergiu.ursa@stud.ubbcluj.ro.

Alienarea ca efect al pandemiei de COVID-19

Drd. Adriana VLAICU¹

Rezumat: Criza sanitară COVID-19 a avut un impact uriaș asupra întregii lumi, ducând la o schimbare majoră de stil de viață pentru mulți oameni. Lucrul și școala online, cumpărăturile online și livrarea la domiciliu de către magazine, restaurante și supermarketuri, vizionarea pieselor de teatru online și vizitarea muzeelor virtuale, interdicțiile legate de circulația liberă a persoanelor și evitarea interacțiunilor cu ceilalți de teama de a răspândi boala celor vulnerabili, toate au avut un impact enorm asupra sănătății mintale a oamenilor implicați. Din păcate, această situație a afectat majoritatea populației globului. Au fost efectuate o mulțime de studii care au relevat legătura dintre pandemia de COVID-19 și creșterea incidenței problemelor de sănătate mintală cu care se confruntă oamenii din întreaga lume. Majoritatea acestor cercetări au raportat creșteri ale nivelurilor de depresie, anxietate, insomnii, stres, izolare socială, scăderea nivelului de atenție și concentrare, tendințe ipohondre și așa mai departe. Aceste simptome psihologice au fost strâns conectate cu fenomenul alienării, așa cum arată mai multe studii. Cercetarea noastră este orientată spre descoperirea percepției pe care o au oamenii asupra stării lor de sănătate mintală din perioada pandemiei de COVID-19, la un an de la încheierea restricțiilor impuse de guverne. Vom folosi în demersul nostru o versiune modificată a Inventarului de depresie Beck, ajustată pentru a măsura nivelul perceput de depresie pe care oamenii l-au experimentat în timpul pandemiei și Inventarul de anxietate Beck, prin intermediul căruia respondenții sunt rugați să-și evalueze simptomele având în vedere experiențele lor din timpul pandemiei. Rezultatele acestor două teste vor fi măsurate comparativ cu datele primite din implementarea Inventarului de depresie Beck și a Inventarului de anxietate Beck, de data aceasta solicitându-le participanților să-și evalueze starea actuală de sănătate mintală, pentru a determina dacă s-a produs o schimbare a simptomelor experimentate.

Cuvinte cheie: alienare, sănătate mintală, pandemia de COVID-19, criză sanitară, depresie, anxietate.

¹ Universitatea de Vest, Timișoara, Școala Doctorală de Filosofie, Sociologie și Științe Politice, Timișoara, România. E-mail: adriana.vlaicu81@e-uvt.ro

Alienation as Effect of the COVID-19 Pandemic

PhD. student, Adriana VLAICU¹

Abstract: The COVID-19 health crisis has had a huge impact on the whole world, leading to a changed life for lots of people. Working and studying from home, online shopping and ordering home delivery from restaurants and supermarkets, watching online theater and visiting virtual museums, staying indoors and avoiding interactions with others for fear of spreading the disease to vulnerable people, all had a big impact on the mental health of people involved. Unfortunately, that affected most of the population living currently on the face of earth. There were lots of studies conducted that revealed the connection of the COVID-19 pandemic with the rise of the incidence of mental health issues experienced by people all over the world. Most of this research reported increases in the levels of depression, anxiety, sleep deprivation, stress, social isolation, attention and concentration levels, hypochondriac tendencies and so on. These psychological symptoms have all been linked with the phenomenon of alienation, as identified in several studies. Our own research is oriented towards figuring out the perception people have on their state of mental health during the period of the COVID-19 pandemic one year after the end of the restrictions imposed by the governments. We will use in our endeavor a modified version of the Beck Depression Inventory, adjusted in order to measure the perceived level of depression people were experiencing during the pandemic and the Beck Anxiety Inventory, asking people to rate their symptoms thinking back on their experiences during the pandemic. The results on these two tests will be measured upon the data received from implementing the Beck Depression Inventory and the Beck Anxiety Inventory, this time requesting people to rate their current mental health state, in order to determine if there has been a change in the symptoms experienced.

Keywords: alienation, mental health, COVID-19 pandemic, health crisis, depression, anxiety.

¹ West University of Timisoara, Doctoral School of Philosophy, Sociology and Political Science, Timisoara, Romania. E-mail: adriana.vlaicu81@e-uvt.ro